

Copilul, un talant încredințat mamei

Copilul este o parte semnificativa din fiecare dintre noi. Copilul se afla la inceputul vietii oricarui om, fie el functionar de rand sau inalt dregator. Primilor ani de viata prefer sa le spun "copil", in loc de "copilarie", spre a nu aluneca intr-o depersonalizare a lor. Copilul este deci acea bucata de vreme pe care o vom duce cu noi toata viata, pana la ultima suflare.

Copilul este ceva viu, in oricare moment al vietii noastre. Poate si de aceasta ni se spune, imperativ: "De nu va veti intoarce si nu veti fi precum pruncii, nu veti intra in Imparatia cerurilor" (Matei 18, 3). Avem in noi, chiar daca undeva departe, adanc afundata, curatenia la care ne cheama Mantuitorul. Trebuie deci sa redevinem ceea ce am fost si suntem, intr-o masura inasa, din ce in ce mai slab perceptibila.

Copiii sunt talanti incredintati mamelor. Mamele primesc acesti talanti spre mantuire, dupa cum citim: "Femeia se va mantui prin nastere de fii, daca va starui, cu intelepciune, in credinta, in iubire si in sfintenie" (I Timotei 2, 15). Copii sunt deci daruri ale lui Dumnezeu, facute numai acelora care au nevoie de ele, spre mantuire.

Dar mamele nu se mantuieste numai nascand copii (primind talantii), ci si crescandu-i pe acestia in credinta si frica de Dumnezeu (inmultind talantii). Acest lucru reiese clar din cuvantul Sfantului Pavel, cand conditieaza mantuirea mamelor prin "daca va starui, cu

intelepciune, in credinta, in iubire si in sfintenie". In pilda talantilor, relatata de Sfantul Matei (cap.25), Mantuitorul ne spune sa luam aminte la ce facem cu darurile incredintate. Sluga care a primit un talant, nelucrand nimic din el, l-a ascuns in pamant, dandu-l iarasi inapoi stapanului. La cuvintele slugii celei lenese:

"Doamne, te-am stiut ca esti om aspru, care seceri unde n-ai semanat si aduni de unde n-ai imprastiat. Si temandu-ma, m-am dus de am ascuns talantul tau in pamant; iata ai ce este al tau.", stapanul a raspuns, zicand: "Sluga vicleana si lenesa, stiai ca secer unde n-am semanat si adun de unde n-am imprastiat? Se cuvenea deci ca tu sa pui banii mei la zarafi, si eu, venind, as fi luat ce este al meu cu dobanda. (...) Pe sluga netrebnica aruncati-o intru intunericul cel mai din afara. Acolo va fi plangerea si serasnirea dintilor."

Mama deci, odata primind talantul (copilul) incredintat ei de Dumnezeu, este datoare sa il pretuiasca si sa ii creasca valoarea, facand din el "ban de aur", adica suflet curat si iubitor de Dumnezeu, cui si apartine de drept. Sfantul Ioan Gura de Aur, spune acelasi lucru, zicand: "Mamele sunt adevarat mame nu numai dand nastere copiilor lor, ci mai ales dandu-le o buna crestere." Astfel, nu atat purtarea in pantece o face mama pe cea care naste, cat mai ales o temeistica educatie crestina a celor nascuti, deoarece: "Patimile noastre cele mai mari incep din cea mai frageda copilarie, iar indrumarea de capetenie a noastra e in mainile mamei." (Montaigne)

O mama buna pretuieste cat o multime de invatatori, binestiind faptul ca "profesorii buni fac scolari buni, in timp ce numai mamele bune fac oameni buni". Datorita acestui lucru, nu de putine ori, mamei i s-au atribuit merite nationale: "Decaderea mamei este inceputul decaderii unui popor." (Pr. Mircea Irina) "Numai

popoarele care au mame vrednice progresa; cand la un popor a deczut maternitatea, la nimic nu foloseste cealalta educatie." (Pr. Dumitru Irina) "Fara mame sanatoase nu vom avea un popor robust." (Nichifor Crainic) "Viitorul tarii il tase femeia." (Carmen Sylva)

Tot o mama a avut si Sfantul Ioan Gura de Aur, una inasa care, mai mult decat orice, l-a iubit pe Dumnezeu si si-a crescut fiul in credinta ortodoxa. Dupa moartea sotului, ea si-a inchinat viata educarii si cresterii in Biserica a fiului ei. Libanius, cel mai vestit retor al vremii, care era si pagan, cunoscand-o pe Sfanta Antuza, a spus: "Ce femei (mame) admirabile au crestinii."

Daca fericita Antuza nu s-ar fi ingrijit inasa de pastrarea si inmultirea acestui singur talant (copil), cat ar fi pierdut oare lumea?! Un singur talant (copil) a primit aceasta sfanta mama de la Dumnezeu, iar prin el s-a imbogatit intreaga lume, de atunci si pana astazi, si inasa se va mai imbogati, pana la sfarsitul lumii.

Parintele Porfirie Bairaktaris - Indemn catre mame!
"Sa le spui mamelor cat de mult le-a cinstit Dumnezeu, Care le-a invrednicit sa devina mame. Din momentul in care poarta in pantece embrionul conceput, au o a doua viata. Sa vorbeasca pruncului inca nenascut si sa-l mangaie, prin propriul lor pantece, iar fatul va simti mangaierea in chip tainic.

Sa se roage cu multa iubire pentru el. Alminteri, nu doar copilul nou-nascut, ci si fatul, simt lipsa de dragoste a mamei, nervii, supararea, scarba. Astfel se provoaca traume sufletelului, care il insotesc toata viata. Daca mamele au simtamite sfinte si duc o viata sfanta, isi sfintesc si copilul, chiar din momentul conceperii sale. Aceleasi lucruri sunt valabile si pentru tata."

Despre cei care contestă Tainele de pe stilul nou

Ne purtam ca fiarele si dupa aceea ne mandrim ca suntem ortodocsi autentici... "Nu sunt de acord cu acei crestini de stil vechi care predica si trambiteaza ca Tainele celor de pe stilul nou nu sunt valabile, deoarece nu tin calendarul vechi. Intr-adevar, n-ar fi valabile, daca preotii ar cere ca noul sau vechiul calendar sa se pogoare din cer pentru a sfinti Cinstitele Daruri; inasa ei cheama Sfantul Duh, care sfinteste Cinstitele Daruri si credinciosii se impartasesc cu Trupul si Sangele lui Hristos. Ceea ce spun ei este o mare amargire si erezie. Vai preotilor nevrednici, si mai mult celor care au vrajmasii intre ei. Sfintii ingeri participa la sfintele slujbe si Liturghii cu frica si spaima, in vreme ce noi, oamenii pacatosi, ne purtam ca fiarele si dupa aceea ne mandrim ca suntem ortodocsi autentici, pentru ca mergem dupa calendarul vechi si credem ca asta e de ajuns ca sa ne mantuiem.

Hristos, care a venit in lume, nu ne-a invatat despre calendarul vechi si nou. Ne-a invatat despre iubire, smerenie, blandete, rabdare, dreptate, infranare, cumintenie. Citeste Sfanta Evanghelie, izvorul adevarului si luminii, si vei vedea ca nicaieri nu este scris despre calendare. Sfintii Parinti s-au sfintit nu prin calendare, ci prin rugaciuni, posturi, privegheri si alte nevoite, pe care le-au rabdat cu smerenie, pentru iubirea lui Dumnezeu. Si cei ce se vor mantui, se vor mantui nu prin calendare, ci prin credinta si iubirea lor fierbinte pentru Dumnezeu si prin faptele lor bune.

Oricum, daca calendarul acesta nu te multumeste, urmeaza-l pe cel vechi. Inasa sa nu te amageasca vrajmasul ca te vei mantui deoarece esti pe stil vechi. Hristos, cand i-a trimis pe ucenicii Lui in lume, le-a spus: „Sa propovaduiti Evanghelia pe tot pamantul” si „Cel ce crede in asta se va mantui”. N-a zis: Sa propovaduiti vechiul calendar si cel ce va crede in el se va mantui.

Domnul ne-a poruncit sa-i iubim pe vrajmasii nostri si sa ne rugam pentru cei ce ne calomniaza si ne ocarasc. O parte a ortodocsilor o uraste, o osandeste si o vorbeste de rau, numind-o eretica, pe cealalta parte. Nesocotesc cuvintele Domnului si se numesc pe ei ortodocsi autentici! De vreme ce nu au iubire, nici ortodocsi nu sunt, nici nu se vor mantui. Caci pe cel ce n-are iubire, oricate harisme ar avea – profetic, misionar etc. – nici chiar mucenicia nu-l mantuieste“.

Fericitul Filotheos Zervakos

Minunea și show-ul

Lumea de azi, abunda in spectacole. Parca nimic altceva nu este cautat cu mai multa ardoare decat spectacolul. Daca cineva are de spus ceva, trebuie neaparat sa-l imbrace in haina stralucitoare a show-ului, altfel va trece neobservat, nimeni nu are timp sa asculte un mesaj lipsit de senzational. Din pacate multi crestini pretuieste credinta dupa cat de mult spectacol ofera. Smerenia, credinta simpla, osteneala, metaniile, rugaciunea nu aduc multumire "consumatorilor" de religie. S-a petrecut undeva o minune? Este pe undeva vreun preot care poate sa-ti spuna problemele tale inainte de a te vedea? Sau te dezleaga de orice, fara nici o osteneala din partea ta? Acolo e adevarata credinta, acolo trebuie sa mergem!

Evanghelia e plina de minuni, dar paradoxal pentru unii, este total lipsita de spectaculos! Mantuitorul Hristos vindeca bolnavi, incurabili, alunga demonii, inmulteste pâinea si pestele, iniaza mortii simplu, doar cu un cuvânt! Lipsesc total cuvântarile pompoase, pregatirea apercceptiva a celor prezenti (azi s-ar numi spectatori), efectele speciale! Si in cazul vindecarii orbului din nastere minunea s-a facut simplu, fara nimic spectaculos.

Asa sunt lucrurile Domnului nostru. El nu face spectacol, nu are nevoie sa impresioneze, pur si simplu voieste si totul se face dupa voia Lui. Diavolul in schimb este maestrul efectelor speciale. Neavând nimic de daruit, rau fiind si dator de rau, diavolul are nevoie sa impresioneze, sa-si ascunda sub falsa stralucire a senzationalului, goliciunea si nimicnicia. Astazi multi oameni cauta in credinta spectaculosul, dar prin aceasta se fac de buna voie victime sigure a diavolului. Doresti show? Satana o sa ti-l ofere cu prisosinta! Dar abia dupa tragerea cortinei vei afla ca pretul "biletului" a fost sufletul tau.

Sunt multi vânzatori de idei religioase in zilele noastre care fac show din numele Lui Dumnezeu, inselând astfel pe toti doritorii de fericire fara osteneala, ascunzandu-le sub luciul calp al vorbelor lor intunericul iadului!! Prin orb, Iisus Hristos ne arata drumul care duce la mântuire. Pentru a fi vindecata si sufleteste, orbul a trecut 3 probe:

1. Proba ascultarii – a primit sa fie uns cu tina si s-a supus poruncii de a merge sa se spele la scaldatoarea Siloamului;
2. Proba ispitei - a fost lasat singur sa se lupte cu fariseii si nu a cedat ispitei de a se dezice de Cel ce l-a vindecat. Mai mult l-a marturisit si aparat riscand sa-i atraga ura si razbunarea fariseilor;
3. Proba credintei – dupa infruntarea cu fariseii Iisus il intreaba: Crezi tu in Fiul lui Dumnezeu? Dumnezeu nu obliga ei in deplina libertate ii cere credinta. Liber, fostul orb intreaba: Cine este, ca sa cred in El? Iar Iisus ii spune, l-ai si vazut, vorbeste cu tine! Fapturii libere si intelegatoare, Domnul ii lasa loc sa chibzuiasca. Iar omul vindecat, auzind ce mare este Vindecatorul sau, mai mult decat un profet, indata a strigat Cred, Doamne! si l-a inchinat. „Prin aceasta el a marturisit dumnezeiasca Lui putere; si ca sa nu fie doar o slujba a buzelor, a adaugat si fapta” (Sf. Ioan Gura de Aur).